527/232

VIII.

Bloke pri Cerknici.

Povedal K. Zadnik od Lužarji.

Oče in mati pta imela sina. Bil je vojak, in, ko je sin prišel nazaj vojakov, je oče umrl. Prodala sta mati in sin, kar sta imela, kupila si konja in voz in se vozila po svetu. Po dolgih, dolgih letih & pripeljeta enkrat na noč v gozd. Silno se je sam pekaj svetilo; joq pravi sin: „Grem gledat, kaj je to." „Le pojdi, samo da se ti kaj ne zgodi," pravi mati. Odide sin in najde pablje, na katerih je bilo zapisano: „Kdor sina mene, vse on poseka." Vrne se sin k svoji materi, „samo, da si se zdrav vrnil," ga pozdravi mati. Odpeljeta se dalje po gozdu in prideta do gostilne, v kateri je bilo 12 poparjev. Šest jih je bilo od tel vedno dema, šest pa na peči. Vstopita v gostilno in prosita prenočišča sin jih. „Le dobro jima skupaj, pa vsakemu tri človeške postedeni v jed," zapove kuharju glavar teh oddelka poparjev. Jesta mati in sin, kar so jima poparji dali, kar zapne sin že s prvo žlico tri prste. „To pa ni lepo, da nam daste človeških prstov jesti. Jaz sem tudi človek in človeških prstov ne bom jedel," se oglasi sin. „Bomo videli, če bošali ne. Le tudo se ti to godilo," ta Prinese mu pa krožniku revalver in nož, pa mu zapove do: „Izbiraj." „Le kuhaj, silili me ne more nihče." „Kar pripravi se, pa kes obuvi", mu reko poparji. „Že prav, samo eno besedo mi pa morda še si privoščita preš smrtjo?" „Čisto pa," mu odgovore poparji. Sin pa vzame sekljo in z enim mahom vseh šestih glave odseka. Mati in sin pa potrta trupla odnesete v jamo, kamor so poparji ubite metali.

Pod večer pride drugih šest poparjev. Najvišji poglavar gre naravnost v svojo sobo, drugih pet pa v ono sobo, kjer ste bile naša znanca. Začudijo se, da sin dobe dva živa človeka v svoji hiši, pa si že mislijo: „ So jih že vsi pustili, ko so odhajali", ovšli so namreč vsaki malo pred poldnem drugega kraja. Vprašajo človeka: „Hočete kaj jesti?" „Ni treba, sem pravo ovsečerjal," odvrača sin. Vendar mu prinese jesti, in spet se najde sin prsta v jedi. Kuharica in poče jesti. „Lahej, boš že jedel," mu groze poparji in mu spet prinese revalver in nož, da si izbira. „Ne bom nič izbiral," odgovarja sin, poseže po sablji in vsem poseka glave, jeseman samo se je še malo držala. Nato gre sin v sobo k poglavarju, ki se silno čudi, da so ga pustili njegovi ljudje prav do njega. Pa poseže poparju po revalverji, da bi vsiljivca ustrelil, to pa ga na mestu pozeka. Še poparje spet povleče v jamo, a sin se odpravi, da se popelje v svet. Ko odide, izvleče mati še onega malo živega poparja in ga izleči, da ozdravi. Poparja in mati se povčita, pa oba kuhata, kako bi sina ubijala, da bi k poparji ne bilo treba biti. Preden sin domov in odide spat, sablji pa odloži. Hočete mu jo mati sin poparji vzeti, pa ji pivel trakov sablji sin k poki privezan, da ji bilo prič. Ko se sin prekuč umiva, reče mu mati, naj trak odloži, da ga ne zmoči: „To pa ne, kar pustite mati," se brani sin. A le sili ji sili mati v sina, da odloži trak reč: „Naj bo mati še vselej sem vas ubogal, vas bom pa tudi prosil." Mati pa vzame trak in zavpije: „Lezaj za pa

že mrava." Vzame pilice in mu iztakne oči, pa ga pošlje po svetu. Ta mu gre počasi dalje in pride do neke ženske. Lep ji bil, zasmilil se ji in ji, ga reče: „Ozdravim ga, da se ne bo mučil." Pelje ga k študencu, umije ga enkrat ono, potem se ji pa sam smilil. Ko se ji trikrat smilil, je videl. Hvali se ji, da na svojem, pa mati ga ni spoznala, ker ji videl, a vzel ji ves dar - le slep. Prosi jih službe: „Vzemite me za hlapca. Bil sem že v hlevu, videl sem konje, ovce, bike ta." „Prav pride," pravi ta gospodinja sama, samo da ji bil le slep," odgovarja mati. Služil ji za hlapca dva, pa ji ta vedno gledal, kam devala njegovo sablje, da ji vzame. Bila ji med njima, ko sta ležala, vedno ji tak ta. Vzame si sablje, pa reče: „Ne, zdaj vam bom pa jaz pokazal. Tebe bom mučil tudi, vas, mati, pa prav na lahko." Ovleka poparji najprvo njega, potem poko, a naposled še - le glavo. Mati pa ga začne prositi: „Usmili se me, odpusti in pozabi." „Ne, mati! Kakor te se vi mene usmilili, tako se bom tudi jaz vas," pravi sin in vihti sablje nad njo, preseka jo na dvoje prav pod pazduho, da se je mrtva zgrudila.

Zbrano